

CHƯƠNG 1997:**BẮT ĐẦU TÌM NƠI CHO ĐẠI HÙNG LINH ĐIỆN**

Mặc dầu đã được lệnh rời Northridge để về Buena Park nhưng ở phần đời, tôi vẫn còn nấn ná lại Northridge. Trước là tôi đang có việc làm. Công ty này tôi thấy rất thích mà từ trước đến nay đi làm cho hàng chục hãng rồi, tôi chưa từng thích hãng nào như hãng này (Seagate). Kế là tôi đang đợi ngân quỹ từ phía Thần Tài mà ông có hứa với tôi trước đó là sẽ trích ra từ 500 ngàn đến 700 ngàn dollars. Kế nữa là tôi... làm biếng. Vì mỗi lần di chuyển về một nơi thì kèm theo rất nhiều khó khăn. Dọn nhà mệt lắm! Vậy mà trong thời gian 12 năm tại Mỹ tôi phải dọn nhà đến 7, 8 lần. Tuy nhiên, tôi cũng có tuân lệnh một cách miễn cưỡng là tôi bảo Linh Tú, trong thời gian này cô không đi làm thì giúp tôi liên lạc những công ty địa ốc để tìm xem những nơi đang được bán tại vùng Buena Park mà giá từ 500 ngàn đến 700 ngàn. *(Thời gian ấy, giá một căn nhà 4 phòng ngủ, 3 phòng tắm như ĐHLĐ khoảng 160 ngàn USD).*

Tôi cũng gọi về Việt Nam nhờ các pháp hữu làm các đầu rỗng để sau này lập điện thì sẽ làm các cột rỗng. Nói chung, tôi cũng có tuân thủ lệnh nhưng chỉ với cách là nhận lệnh rồi truyền lệnh ấy xuống chứ chưa thực nhúng tay vào làm.

Tôi vẫn tiếp tục sinh hoạt của tôi thường nhật. Nói đúng ra thì tôi cũng không muốn đi về vùng khác vì tôi ở Northridge đã hơn 10 năm, pháp hữu có đồng, người quen có đồng, mọi phương tiện, sinh hoạt dễ dàng, thuận lợi từ công ăn, việc làm. Nay đi về một thành phố khác mà tôi chưa có một ý niệm gì ở nơi đó cả. Lâu lâu, cô Linh Tú có tìm được một số căn nhà giá trị từ 500 ngàn trở lên và tôi có đến xem nhưng nhà nào tôi cũng chê. Thật vậy, những căn nhà ấy rất đáng bị chê chứ không do tôi đặt điều. Có điều là trong suốt thời gian ấy, vị Thần Tài người từng hứa rút ra từ 500 đến 700 ngàn dollars cho tôi đã bị Đức Ngài đưa đi rồi mà tôi không biết.

Về tài chánh, tôi không tin tưởng ở tài chánh của tôi làm chính mà tôi đặt niềm tin vào ông Thần Tài bởi vì trong quá khứ, Thần Tài đã từng là cố vấn tài chánh cho công ty của tôi, ông còn tiết lộ cho tôi đến hơn 3 lần số lottery để tôi giúp cho người khác mà những số được Thần Tài tiết lộ đều rất chính xác với số sẽ được xổ ra. Vì thế, tôi đặt niềm tin, thậm chí là ỉ lại vào Thần Tài rất nhiều. Tôi nghĩ, nếu lúc đó Ông Trên ra lệnh cho tôi xây dựng bao nhiêu Thánh Đường, Nhà Thờ,... tôi thấy cũng không thành vấn đề nhưng oái oăm ở lần này, là Thần Tài bị triệu đi mà tôi không hề biết đến. Có lần để thử thách và nhắc khéo cho tôi về sự chuẩn bị để dựng Linh Điện, Đức Ngài hỏi:

- Tại sao đến giờ này, con cũng chưa dọn đi?
- Dạ, tại con đang tìm nhà!
- Con đã thực sự tìm chưa?
- Con có xem nhiều nhà, nhưng chưa thấy nhà nào được!

Đức Ngài hỏi:

- Con tìm nhà cỡ bao nhiêu tiền?

Tôi thưa:

- Dạ khoảng từ 500 đến 700 ngàn!

Đức Ngài hỏi:

- Tại sao con cần phải tìm mua một căn nhà lớn như vậy?

Tôi thưa:

- Bây giờ mình có cả ngàn người thì phải có căn nhà cho cả ngàn người chứ!

Đức Ngài nói:

- Không lẽ khi con có cả triệu người, con phải kiếm căn nhà cho cả triệu người sao?

Tôi cứng họng. Tuy nhiên, lúc ấy tôi cũng chưa hiểu ý của Đức Ngài về việc tìm một ngôi cho Đạo phải dùng chính sức của mình mới hay hơn. Để cứ tiêu pha, rồi đặt hết kế hoạch này đến kế hoạch nọ, chêm thêm vốn cho việc làm ăn, business, chuẩn bị thêm business. Về Việt Nam đến hơn 3 tháng mà không hề chuẩn bị dự trữ tiền bạc để xây dựng Linh Điện vì cứ tin vào lời hứa chắc nịch của ông Thần Tài mà khi Đức Ngài còn tại thế, Ngài nói với tôi một khi các Chư Vị đã hứa thì các Chư Vị đều làm không sai chày. Tôi tin tưởng đều đó nên khá ỷ lại vào lời hứa của ông Thần Tài mà quên rằng, lời hứa này không hề nói đích xác thời gian thực hiện là lúc nào?”. Đùng một cái, khi tiền cạn cũng là lúc được lệnh phải ra tay tìm kiếm và xây dựng Đại Hùng Linh Điện. Đến lúc kiếm Thần Tài, thì mới phát hiện Thần Tài đã bị Đức Ngài giữ lại rồi.

Chỉ còn một mình mình xoay xở cho đến những ngày cuối cùng khi chuẩn bị đến tiếp nhận ĐHLĐ, thì vị Thần Tài ấy mới được cho phép đến gặp tôi để xin cho được theo về nơi này. Dần dần tự mình luyện, tôi đã nhìn ra được làm việc Đạo rất khác xa với việc đời, tất cả phải lấy tâm và hạnh làm chánh. Nên sau này tôi tự làm mọi chuyện mà không đòi hỏi ai góp công, góp của cả.